

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie następującym:

Przewodniczący **SSO Małgorzata Perdion-Kalicka**

Protokolant sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu na rozprawie 10 czerwca 2013 r. w Warszawie,

sprawy z powództwa **Elektrociepłowni (...) S.A. w Z.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o ustalenie wysokości korekty rocznej kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z 29 lipca 2010r nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w zakresie jej uzasadnienia w ten sposób, że stwierdza, że uwzględnia się koszty zarządu Elektrociepłowni (...) S.A. wynoszące w 2009r 11.787.820 zł w kalkulacji Jednostkowego Kosztu Wytworzenia, o którym mowa w art. 46 ust 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, a w konsekwencji ustala, że łączne koszty wytworzenia przez Elektrociepłownię (...) S.A. energii elektrycznej w jednostce opalanej gazem ziemnym wynoszą w 2009r 181.293.180 zł, co oznacza, że Jednostkowy Koszt Wytworzenia jednej megawatogodziny energii elektrycznej przez Elektrociepłownię (...) S.A. wynosi w 2009r 150.99 zł/MWh;
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz Elektrociepłowni (...) S.A. kwotę 670 zł (sześćset siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

XVII AmE 139/12

UZASADNIENIE

Decyzją (...) z dnia 29 lipca 2010r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustalił dla Elektrociepłowni (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. wysokość korekty rocznej kosztów dla roku 2009 powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym, o których mowa w art. 44 ustawy o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązywaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (dalej ustawa KDT) na kwotę **0,00 zł (słownie: zero złotych)**.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonał wyliczeń na podstawie dostarczonych przez skarżącego dokumentów, z tym że pominął w kalkulacji kosztu wytworzenia jednej megawatogodziny przez powoda koszty zarządu, pomimo żądania od powoda tej zmiennej. Prezes koszt wytworzenia jednej megawatogodziny energii elektrycznej z paliwa

gazowego w elektrociepłowni (...) ustalił na poziomie 141,17 zł/MWh, wskazując, że wartość ta stanowi iloraz sumy kosztów wytworzenia energii elektrycznej ustalonych zgodnie z art. 28 ust 3 ustawy o rachunkowości. Prezes jednocześnie ustalił, że średnia cena jednej megawatogodziny na rynku konkurencyjnym w roku 2009 wyniosła 197,21 zł/MWh. Porównanie tych dwóch wartości pozwoliło Prezesowi URE na uznanie, że skoro koszt wytworzenia jednej megawatogodziny energii w elektrociepłowni (...) jest niższy niż średnia cena jednej megawatogodziny energii na rynku konkurencyjnym, to za rok 2009r należna elektrociepłowni kwota kosztów o jakich mowa w art. 44 ustawy KDT wynosi o zł.

Powód od powyższej decyzji wniósł odwołanie, w którym zaskarżył decyzję w części dotyczącej ujętego w uzasadnieniu decyzji sposobu obliczenia kosztu wytworzenia przez powoda jednej megawatogodziny energii elektrycznej w jednostce opalanej paliwem gazowym, o którym mowa w artykule 46 ustęp 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 roku o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązywaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (dalej Ustawa). Stawiając zarzuty co do części uzasadnienia decyzji powód wniósł o zmianę decyzji w części jej uzasadnienia, która dotyczy metodologii kalkulacji Jednostkowego Kosztu Wytworzenia Elektrociepłowni (...) S.A. w 2009r. poprzez odwołanie się do Jednostkowego Kosztu Wytworzenia uwzględniającego wskazane przez powoda koszty zarządu, wynoszące w roku 2009 kwotę 11 787 820 złotych. Ewentualnie powód wnosił o uchylenie przedmiotowej decyzji w opisywanej wyżej części jej uzasadnienia.

Powód w szczególności zarzucił decyzji

a) Naruszenie art. 46 ust. 5 ustawy o KDT poprzez jego błędną interpretację polegającą na przyjęciu, że Jednostkowy Koszt Wytworzenia, nie obejmuje kosztów zarządu związanych z wytworzeniem energii elektrycznej w tej jednostce, co doprowadziło do błędnego określenia kwoty Jednostkowego Kosztu Wytworzenia w Elektrociepłowni (...) w 2009 r.;

b) Naruszenie art. 28 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości w związku z art. 46 ust. 5 ustawy o KDT poprzez jego błędną interpretację polegającą na uznaniu, że przepis art. 28 ust. 3 pkt 2 ustawy o rachunkowości znajduje zastosowanie do obliczania Jednostkowego Kosztu Wytworzenia oraz przyjęcie, że koszty zarządu związane z wytworzeniem energii elektrycznej stanowią ogólne koszty zarządu, o których mowa w przepisie art. 28 ust. 3 pkt 2 ustawy o rachunkowości.;

c) Naruszenie wynikającej z art. 7 k.p.a. zasady prawdy obiektywnej oraz wynikającego z art. 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 80 k.p.a. obowiązku rozpatrzenia przez organ całego materiału dowodowego w granicach swobodnej oceny dowodów - poprzez brak działania Prezesa URE w kierunku wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, wyrażający się w szczególności w arbitralnym pominięciu przedstawionych przez Powoda kosztów zarządu związanych z wytworzeniem energii elektrycznej, poniesionych w 2009 roku, co doprowadziło do błędnego określenia kwoty Jednostkowego Kosztu Wytworzenia w Elektrociepłowni (...) w 2009 r.;

d) Naruszenie wynikającej z art. 8 k.p.a. zasady prowadzenia postępowania przez organy administracji w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa – poprzez oparcie przez Pozwanego przy obliczaniu Jednostkowego Kosztu Wytworzenia, przy niezmienionym stanie prawnym, na metodologii sprzecznej z informacjami przekazanymi wcześniej Elektrociepłowni (...) w trakcie postępowania, z zasadami zastosowanymi przez Prezesa URE do kalkulacji Jednostkowego Kosztu Wytworzenia na potrzeby zastosowania art. 46 ustawy o KDT w 2009 roku oraz z zasadami stosowanymi przez Prezesa URE do obliczania kosztów wytwarzania energii przez Elektrociepłownię (...) na potrzeby zatwierdzania taryf na energię cieplną na podstawie art. 49 ustawy – prawo energetyczne

e) Naruszenie zasady informowania stron, określonej w art. 9 k.p.a. oraz zasady przekonywania, określonej w art. 11 k.p.a. – poprzez zaniechanie wyjaśnienia przesłanek, w oparciu o które Prezes URE wyliczył Jednostkowy Koszt Wytworzenia w kwocie 141,17 zł/MWh określony w przedmiotowej decyzji pomijając dane dotyczące kosztów zarządu bezpośrednio związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej w jednostce opalanej paliwem gazowym, przedstawione przez Elektrociepłownię (...).

Pozwany Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie domagał się odrzucenia odwołania z tej przyczyny, że żądanie powoda zmiany uzasadnienia decyzji nie znajduje uzasadnienia w treści art. 479⁵³kpc. W ocenie organu tej treści żądanie nie mieści się w kompetencji Sądu, który orzeka co do istoty sprawy a zatem w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w sentencji zaskarżonej decyzji. Zdaniem Prezesa od uzasadnienia decyzji stronie nie przysługuje odwołanie. Uzasadniając nie uwzględnienie przy obliczaniu jednostkowego kosztu wytworzenia przez powoda jednej megawatogodziny energii elektrycznej- kosztów ogólnego zarządu, Prezes URE odwołał się do art. 28 ust 3 ustawy o rachunkowości, który to przepis nie zalicza do kosztów wytworzenia produktu kosztów ogólnego zarządu, które nie są związane z doprowadzeniem produktu do postaci i miejsca w jakich się znajdują na dzień wyceny

Sąd postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012r odrzucił odwołanie jednak na skutek zażalenia powoda na to postanowienie Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 4 października 2012r zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek o odrzucenie odwołania oddalił.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Elektrociepłownia (...) S.A. w Z. - przedsiębiorca energetyczny, wytwarzający energię elektryczną w jednostce opalanej gazem ziemnym, rozwiązała przed terminem długoterminową umowę sprzedaży energii elektrycznej i mocy zawartą przed 1 maja 2004 r. z (...) S.A. czyli w trybie określonym w ustawie z 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz.U. Nr. 130, poz.905-dalej jako ustawa o KDT). Jednocześnie Elektrociepłownia (...) ma zawartą przed dniem 1 maja 2004r długoterminowa umowę na dostawy gazu ziemnego, mocą której obowiązkowi zapłaty podlega określona w umowie ilość gazu niezależnie od ilości pobranego gazu (tzw. minimum take) (umowa k. 95 i następna akt administracyjnych). Średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2009 osiągnęła poziom 197,21 zł (informacja Prezesa URE k. 48-50 akt administracyjnych). Prezes URE po przeprowadzeniu badania działalności gospodarczej Elektrociepłowni (...) S.A. w postępowaniu administracyjnym ustalił, że koszt wytworzenia jednej megatony energii elektrycznej z paliwa gazowego w Elektrociepłowni (...) SA kształtował się na poziomie 141,17 zł/MW, czyli że, koszt wytworzenia jednej megawatogodziny energii elektrycznej w Elektrociepłowni (...) S.A. był niższy niż średnia cena jednej megawatogodziny na rynku konkurencyjnym. Wobec tego na podstawie art. 46 ust 5 ustawy Prezes URE przyjął, że wysokość korekty rocznej kosztów za 2009 r. dla Elektrociepłowni (...) S.A. wyniosła 0,00 zł (decyzja Prezesa URE z 29 lipca 2010r.).

Powyższy stan faktyczny był bezsporny między stronami.

Stosownie do powołanej wyżej ustawy (...) S.A. uzyskała uprawnienie do otrzymywania środków na pokrycie kosztów powstałych u niej przed rozwiązaniem umów długoterminowych, które nie znalazły pokrycia w uzyskiwanych przez spółkę dochodach tzw. kosztów osieroconych, a na Prezesa URE nałożony został obowiązek dokonywania korekty rocznej wysokości tych kosztów, przy czym w odniesieniu do jednostek opalanych gazem ziemnym takich jak powód, które zawarły długoterminowe umowy na dostawę gazu ziemnego przed dniem 1 maja 2004 r w związku z obowiązkiem odbioru gazu ziemnego na poziomie wynikającym z zakontraktowanej ilości tego paliwa, dodatkowo przewidziano w ustawie uprawnienie do otrzymania środków na pokrycie kosztów zużycia odebranego gazu ziemnego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego (art. 44 ustawy KDT). Stosownie do treści art. 46 ustawy KDT Prezes URE, do dnia 31 lipca każdego roku kalendarzowego w drodze decyzji administracyjnej, ustala dla takiego wytwórcy wysokość korekty rocznej kosztów, o których mowa w art. 44 dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy. Przy czym w przypadku gdy w danym roku średnia cena jednej megawatogodziny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym jest wyższa niż koszty wytworzenia jednej megawatogodziny przez takiego wytwórcę nie wypłaca mu się kwot na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 44 (art. 46 ust.5 ustawy KDT).

W postępowaniu sądowym wszczętym na skutek odwołania powoda, powód dowodzi, że Prezes URE błędnie wyliczył koszt wytworzenia jednej megawatogodziny energii elektrycznej z paliwa gazowego, przy czym dokonanie wyliczeń zgodnie z wnioskiem powoda nie wpłynie na zmianę decyzji tj wysokość korekty rocznej dla roku 2009r, która pozostanie na takim samym poziomie i wyniesie 0 zł (okoliczność przyznana w odwołaniu), gdyż w dalszym

ciągu wartość kosztu wytworzenia jednej megawatogodziny przez powoda będzie niższa niż średnia cena jednej megawatogodziny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym. Zdaniem odwołującego się koszt wytworzenia powinien obejmować także koszty zarządu w kwocie 11 787 820 co skutkuje ustaleniem jednostkowego kosztu wytworzenia na poziomie 150,99 zł/MWh.

Zasadniczo należy stwierdzić, że powód zakwestionował w sprawie niniejszej jedynie uzasadnienie decyzji, co wobec treści orzeczenia Sądu Apelacyjnego jest dopuszczalne a Sąd w niniejszym składzie będąc związanym tym stanowiskiem uznaje je za prawidłowe. Dopuszczalność zaskarżenia tylko uzasadnienia decyzji potwierdził między innymi Sąd Najwyższy w uchwale III CZP 35/94 z dnia 7 marca 1994. w której stwierdził, że „decyzja urzędu antymonopolowego może być zaskarżona w części dotyczącej uzasadnienia”. Ponadto Sąd Najwyższy w tejże uchwale stwierdził m. in. że „(...) uzasadnienie jest obligatoryjnym składnikiem decyzji administracyjnej, stanowiąc konieczny element tej formy załatwienia sprawy – rozstrzygnięcia co do jej istoty w całości lub części albo zakończenia w inny sposób postępowania w danej instancji. Oprócz funkcji czysto formalnej, polegającej tylko na opisie i wy tłumaczeniu treści ujętej w rozstrzygnięciu (osnowie), uzasadnienie spełnia jednak przede wszystkim rolę materialno-prawną. Jako nieodzowny człon decyzji (normy indywidualnej) ma ono – na równi z samym rozstrzygnięciem – moc wiążącą wywołując określone, wielokroć bardzo doniosłe skutki prawne (...). Rozstrzygając merytorycznie sporną kwestię rozstrzygniętą w uzasadnieniu decyzji a dotyczącą metodologii obliczenia Jednostkowego Kosztu Wytworzenia jednej megawatogodziny to zdaniem Sądu decyzja w tym zakresie jest błędna.

Zgodnie z brzmieniem art. 46 ust. 5 ustawy o KDT, w przypadku, gdy w danym roku średnia cena jednej megawatogodziny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszona przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – prawo energetyczne, jest wyższa niż koszty wytworzenia jednej megawatogodziny przez danego wytwórcę wymienionego w załączniku nr 8 do ustawy, nie wypłaca się kwot na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 44. W takim przypadku wytwórca, który otrzymał zaliczki na podstawie art. 45 ustawy o KDT, obowiązany jest do ich zwrotu w terminie określonym w art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy. Stosownie natomiast do treści art. 44 ustawy o KDT kwoty na pokrycie kosztów zużycia odebranego gazu ziemnego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego ustala się dla wytwórców wymienionych w załączniku nr 8 do ustawy o KDT, którzy zawarli długoterminowe umowy na dostawę gazu ziemnego przed dniem 1 maja 2004 r. Zatem zawarcie umowy na dostawę gazu ziemnego jest warunkiem koniecznym do otrzymania środków na pokrycie kosztów wynikających z takiej umowy, co powód niewątpliwie spełnia a co nie było kwestionowane przez żadną ze stron.

Zasadniczo ustawa o KDT nie zawiera definicji pojęcia kosztu wytworzenia jednej megawatogodziny przez danego wytwórcę a przepis art. 46 ust. 5 ustawy o KDT jest jedynym przepisem tego aktu prawnego, w którym pojawia się instytucja kosztów wytworzenia. Ustawa nie odsyła także do innych aktów prawnych które zawierałyby definicję tego terminu, w szczególności brak jest w zakresie rozumienia pojęcia Jednostkowego Kosztu Wytworzenia odesłania do ustawy o rachunkowości.

Do rozmiennia tego pojęcia odniósł się Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały III SZP 1/12 z dnia 15 stycznia 2013 r., który stwierdził m. in.: „(...) ustawa nie zawiera (...) definicji legalnej kosztów wytworzenia. Jest to pojęcie nieostre, któremu w zależności od kontekstu można nadać różne znaczenie (...). Zasadniczo o tym, jakie koszty wejdą w skład kosztów wytworzenia, decyduje przyjęta metoda kalkulacji i jej cel. Kalkulacja dokonywana na potrzeby ewidencji i sprawozdawczości będzie opierać się na przepisach ustawy o rachunkowości, a w konsekwencji to przepisy tej ustawy będą określały, jakie wartości wchodzi w skład kosztu wytworzenia produktu. Z kolei kalkulacja dokonywana na potrzeby podejmowania decyzji biznesowych (kalkulacja decyzyjna) będzie miała na celu ustalenie pełnego kosztu wytworzenia. Nie ma wówczas znaczenia, co przepisy prawa kwalifikują jako koszt wytworzenia. (...) Możliwe jest zatem definiowanie kosztów wytworzenia 1 MWh energii elektrycznej z art. 46 ust. 5 ustawy o KDT na różne sposoby”. Niemniej jednak w tej samej uchwale Sąd Najwyższy kategorycznie opowiedział się przeciwko stosowaniu dla potrzeb wykładni Jednostkowego Kosztu Wytworzenia o jakim mowa w ustawie KDT przepisów ustawy o rachunkowości. Sąd odwołał się w tym zakresie do ogólnych reguł wykładni, które nie pozwalają na odwoływanie się do definicji legalnych pojęć zawartych w innych aktach prawnych (tu ustawy o rachunkowości) o ile definicje te zawarte są w aktach, które nie są źródłem danej instytucji prawnej bądź nie są aktem podstawowym dla danej dziedziny. Oznacza to w sprawie

niniejszej, że nie jest możliwe i prawidłowe odwołanie się przy wykładni art. 46 ust. 5 ustawy o KDT do art. 28 ust. 3 ustawy o rachunkowości.

Jak to zostało wyżej powiedziane sama ustawa o KDT nie odsyła w zakresie rozumienia pojęcia Jednostkowego Kosztu Wytworzenia do ustawy o rachunkowości (podczas gdy czyni to wprost np. odnośnie rozumienia pojęcia grupy kapitałowej). Ustawa o rachunkowości nie jest bowiem ani rodzajowo ani systemowo bliska przepisom ustawy o KDT, a ponadto cel i przedmiot jej regulacji jest inny od celu i przedmiotu regulacji ustawy o KDT, w tym w szczególności art. 46 ust. 5 ustawy o KDT.

Nie można się w zgodzić, że stanowiskiem Prezesa URE, który twierdził, że powołane wyżej orzeczenie Sądu Najwyższego uprawnia do odwołania się przy określeniu Jednostkowego Kosztu Wytworzenia do art. 28 ust. 3 ustawy o rachunkowości, gdyż wyraźnie Sąd ten zaznaczył, że pojęciu kosztów wytworzenia z art. 46 ust 5 należy nadać autonomiczne znaczenie (str 25 uzasadnienia uchwały).

W konsekwencji należy przyjąć, że pojęcie Jednostkowego Kosztu Wytworzenia nie podlega interpretacji z punktu widzenia regulacji ustawy o rachunkowości, jak twierdził pozwany Prezes URE w zaskarżonej decyzji i co stało się podstawą jego rozstrzygnięcia. W szczególności nieuprawnione więc było twierdzenie Prezesa URE oparte na zastosowanym art. 28 ust 3 ustawy o rachunkowości, że do obliczenia jednostkowego kosztu wytworzenia nie uwzględnia się kosztów zarządu.

Konieczne jest więc rozstrzygnięcie, czy koszty zarządu, które Prezes URE pominął w ustalaniu jednostkowego kosztu wytworzenia muszą być brane w kalkulacji tej wielkości czy też nie.

Sąd w składzie niniejszym stoi na stanowisku, że istotnie koszty zarządu powinny być brane pod uwagę w kalkulacji kosztu wytworzenia jednej megawatogodziny. Należy się w tym zakresie odwołać do celu jakim miały służyć kontrakty długoterminowe, które producenci energii elektrycznej musieli rozwiązać i czemu służy instytucja kosztów osieroconych i reguła pokrywania kosztów zużycia odebranego gazu ziemnego i nieodebranego gazu ziemnego.

Biorąc pod uwagę cel ustawy jakim zasadniczo jest pomoc publiczna, która ma służyć uniknięciu strat związanych z dokonanymi wcześniej inwestycjami to prowadzona analiza ex-post powinna umożliwiać dostosowywanie wysokości tej pomocy do panujących realiów rynku. Zatem to nie zasady rachunkowości a faktyczne koszty wytworzenia powinny decydować o wartości jednostkowego kosztu wytworzenia.

Warto w tym miejscu odwołać się również, jak słusznie uczynił to także powód, do wartości do jakiej jednostkowy koszt wytworzenia, w myśl zasady wyrażonej w art. 46 ust 5 ustawy KDT, jest odnoszony. Mianowicie na potrzeby ustalania czy w danym roku wytwórcy należna jest rekompensata gazowa porównuje się Jednostkowy Koszt Wytworzenia z ogłoszoną przez Prezesa URE średnią ceną jednej megawatogodziny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym. Przepis ten służy wyłączeniu mechanizmu wsparcia w sytuacji, gdy wytwórca mógł pokryć poniesione koszty wytworzenia energii elektrycznej sprzedając energię na rynku konkurencyjnym (innymi słowy czy cena energii na rynku konkurencyjnym pozwoliłaby na pokrycie kosztów wytworzenia tej energii). Mając powyższe na względzie zdaniem Sądu za zasadne należy uznać stanowisko Powoda, że interpretując pojęcie Jednostkowego Kosztu Wytworzenia należy zastosować metodykę kalkulacji ceny sprzedaży energii elektrycznej, tak aby odnieść do siebie wartości porównywalne. Nie budzi wątpliwości, że przy kalkulacji ceny uwzględnia się wszystkie koszty, w tym koszty zarządu, powiększone o określoną marżę, gdyż wartość ta ma zbilansować wszystkie koszty związane z wyprodukowaniem produktu a także uwzględnić zysk producenta, jako podstawowego bodźca wszelkich przedsięwzięć gospodarczych. Rachunek ekonomiczny musi więc uwzględniać wszelkie ponoszone koszty, tak aby znalazły one pokrycie w cenie. Skoro więc średnia cena jednej megawatogodziny na rynku konkurencyjnym z całą pewnością zawiera wkalkulowane w nią wszelkie koszty wytworzenia, to muszą się w niej znaleźć też koszty zarządu, to także logiczne jest, że na potrzeby ustalenia jednostkowego kosztu wytworzenia jednej megawatogodziny energii przez powoda należy uwzględnić jego koszt zarządu. Inaczej mówiąc skoro wszystkie koszty (w tym koszty zarządu) ponoszone przez wytwórców którzy generują średnią cenę energii na rynku konkurencyjnym są w tej cenie

uwzględniane, to także te same koszty muszą być brane pod uwagę przy wyliczaniu jednostkowego kosztu wytworzenia energii przez powoda.

Warto w tym miejscu podkreślić, że dotychczasowe stanowisko Prezesa URE w kwestii uwzględniania w obliczaniu jednostkowego kosztu wytworzenia kosztów zarządu było odmienne. Prezes uwzględnił owe koszty w korekcie za 2008r zakończonej wydaniem decyzji przez Prezesa URE znak (...) z dnia 31 lipca 2009 r.

Ponadto także dla roku 2009r stanowisko pozwanego przed wydaniem niniejszej decyzji wydawało się być zgoła odmienne niż w ostatecznym rozstrzygnięciu. Mianowicie jak wynika z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, wskazanie danych niezbędnych do obliczenia Jednostkowego Kosztu Wytworzenia za 2009 r. zostało określone przez Prezesa URE w Informacji dla wytwórców (...), przekazanej pismem Prezesa URE z dnia 1 marca 2010 r. Przekazanie Informacji wytwórcom objętym przepisami ustawy o KDT stanowiło wykonanie przez Pozwanego obowiązku wynikającego z art. 28 ust. 4 ustawy o KDT. Zgodnie z tym przepisem, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego Prezes URE informuje wytwórców i inne podmioty wchodzące w skład grupy kapitałowej o szczegółowym zakresie i sposobie przekazania danych niezbędnych, między innymi, do obliczenia korekty, o której mowa w art. 46 ust. 1 ustawy o KDT.

Prezes URE zażądał od powoda przekazania informacji o wysokości kosztów zarządu związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej w jednostce objętej ustawą o KDT. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o KDT, Prezes URE mógł zażądać od powoda wyłącznie informacji „(...) niezbędnych do obliczenia korekt, o których mowa w (...) art. 46 (...) dotyczących m. in. wytwarzania energii elektrycznej oraz kosztów jej wytwarzania”. W związku z powyższym należy przyjąć, że przed wydaniem decyzji dane te były w ocenie Prezesa URE niezbędne do obliczenia korekt, o których mowa w tym przepisie. Dane dotyczące kosztów działalności wytwórczej powoda w 2009 r. zawartej w tabeli nr 5 przekazanej Prezesowi URE pismem powoda z dnia 15 kwietnia 2010 r. przedstawiają wymagane dane w kształcie zgodnym z Informacją dla wytwórców w tym koszty związane wyłącznie z wytwarzaniem energii elektrycznej. Dotyczy to zarówno kosztów zmiennych, stałych jak i kosztów ogólnego zarządu. W tabeli nr 5 pozycja 35 powód wykazał koszty zarządu w kwocie 11.787.820 złotych (dla bloku gazowo-parowego k.28 akt administracyjnych).

Powyższe pozwala na stwierdzenie nie tylko na braku podstaw do pominięcia przez Prezesa URE kosztów zarządu w kalkulacji jednostkowego kosztu wytworzenia ale pozwala także na przypisanie niekonsekwencji działaniu Prezesa URE poprzez ustalanie kosztów wytworzenia tego samego produktu w postępowaniach toczących się na podstawie tych samych przepisów w sposób odmienny.

Kolejnym argumentem, który przemawia za uznaniem stanowiska Prezesa URE wyrażonego w przedmiotowej decyzji za nieprawidłowe, jest stosowanie przez niego w odniesieniu do obliczenia kosztów wytworzenia energii elektrycznej na potrzeby innych kalkulacji tj. ustalania taryfy na ciepło takiej metodologii, która uwzględnia koszt zarządu jako koszty wytworzenia energii elektrycznej. Brak jest w tej sytuacji logicznych i uzasadnionych podstaw aby przy kalkulacji wysokość korekty rocznej kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym, pomijać koszty zarządu w wyliczaniu kosztu wytworzenia energii elektrycznej.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd zmienił uzasadnienie przedmiotowej decyzji, w części obejmującej wyliczenie Jednostkowego Kosztu Wytworzenia, poprzez uwzględnienie w nim wskazanych przez Powoda kosztów zarządu wynoszących w 2009 roku kwotę 11.787.820 zł a w konsekwencji ustalił Jednostkowy Koszt Wytworzenia na kwotę 150,99 zł/MWh, a nie jak przyjął Prezes URE kwotę 141,17 zł/MWh. Wyrok uwzględnia w całości żądanie powództwa a pewne odstępstwa są jedynie wynikiem dokonanej przez Sąd korekty językowej, która zdaniem Sądu powoduje większą czytelność wydanego rozstrzygnięcia.

Na marginesie należy dodać, że Jednostkowy Koszt Wytworzenia w przedmiotowej sprawie nadal będzie wyższy od ceny jednej megawatogodziny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, która wynosiła 197,21 zł/MWh. W związku z powyższym, ze względu na treść przepisu art. 46 ust. 5 ustawy o KDT wysokość korekty rocznej kosztów dla Powoda powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym nie ulegnie zmianie.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c., obciążając nimi stronę przegrywającą proces na podstawie art. 98 k.p.c. Na podstawie art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. do kosztów tych zaliczono koszty zastępstwa procesowego powoda w wysokości 360 zł określonej w § 18 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz opłatę od pozwu (100 zł) a także koszty powoda związane z wniesieniem zażalenia na postanowienie o odrzuceniu odwołania tj odpowiednio kwoty 180 zł tytułem zastępstwa procesowego i 30 zł tytułem opłaty od zażalenia.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka